

September 2026

Fem krav til bedre retssikkerhed i Familieretshuset

1. Mål retssikkerheden – og offentliggør tallene

Familieretshuset bør systematisk registrere og offentliggøre de faktiske sagsbehandlingstider og ventetider, så borgerne kan se, hvor lang tid en sag reelt tager – fra start til slut.

Det bør blandt andet fremgå:

- hvor lang den samlede sagsbehandlingstid er
- hvor længe familier venter på møder, overvåget samvær mv.
- hvilke mål Familieretshuset har for ventetider og sagsforløb – og om de bliver nået
- hvor mange der klager over sagsbehandlingen, og hvad klagerne fører til
- om fristerne for aktindsigt bliver overholdt.

Det er afgørende for retssikkerheden, at tallene viser det samlede forløb, som børn og forældre oplever – ikke kun enkelte dele af sagsbehandlingen.

2. Få de komplekse sager langt hurtigere til Familieretten

De mest komplekse familieretlige sager (§ 7-sager) skal langt hurtigere gennem Familieretshuset og videre til Familieretten.

Familieretshuset kan ikke træffe den endelige afgørelse i disse sager. Det kan kun Familieretten. Derfor bør familierne ikke vente i månedsvis i Familieretshuset, før sagen sendes videre til den domstol, der skal afgøre den.

Sagsgangen bør derfor tilrettelægges, så § 7-sagerne hurtigst muligt bliver oplyst i Familieretshuset og derefter oversendt og berammet i Familieretten. Den nødvendige børnefaglige indsats skal fortsat sikres, men den bør ikke unødigt forsinke afgørelsen i Familieretten.

Samtidig bør der hvert år gennemføres et uafhængigt kvalitetseftersyn af et repræsentativt antal afsluttede § 7-sager.

Eftersynet bør blandt andet undersøge sagsoplysningen, partshøringen, ventetiderne, den samlede sagsbehandlingstid, brugen af børnesagkyndig ekspertise og kvaliteten af grundlaget for afgørelsen.

Resultaterne bør offentliggøres og suppleres med årlige undersøgelser af brugernes erfaringer med Familieretshuset.

Kravet skal ses i forlængelse af evalueringerne af det familieretlige system, herunder VIVEs rapporter fra 2022 og 2025 og Rigsrevisionens kritik af Familieretshusets sagsbehandlingstider fra februar 2024 og opfølgning i 2026.

3. Giv borgerne en reel mulighed for at klage over sagsbehandlingen og ventetiden

I dag kan en borger ikke klage til en overordnet administrativ myndighed over Familieretshusets sagsbehandling eller lange sagsbehandlings- og ventetider. Man kan alene klage over sagsbehandlingen til Familieretshuset selv. Muligheden for at klage til en overordnet myndighed blev afskaffet i forbindelse med etableringen af Familieretshuset i 2019.

Der findes heller ikke offentliggjorte data, der giver et samlet billede af disse klager og deres udfald.

I så følsomme sager bør der være en formel og tydelig klageadgang. Som minimum bør Familieretshuset systematisk registrere og offentliggøre klager over sagsbehandlingen og udfaldet af dem.

4. Sæt konkrete mål for sagsbehandlingstiden – især for de længste forløb

Der bør fastsættes konkrete mål for sagsbehandlingstid, ventetider og sagernes oplysning. Det er ikke nok alene at se på gennemsnittet, fordi det kan skjule familier, der sidder fast i systemet i meget lang tid.

Familieretshuset bør derfor løbende offentliggøre, hvor mange sager der har været mere end 3, 6 og 12 måneder, og særskilt følge udviklingen i de længste sagsforløb.

Ifølge Rigsrevisionens opfølgningsnotat fra 2026 var ventetiden for de 10 pct. længste forløb 38 uger i 2025, mens de allerlængste forløb kunne nå op mod 75 uger.

Familieretshuset bør derfor særskilt opgøre og offentliggøre sagsbehandlingstiden for de 10 pct. af sagerne, der tager længst tid, samt hvor mange sager der overskrider bestemte tidsgrænser.

5. Gør Familieretshusets administrative praksis offentlig

Familieretshuset træffer hvert år mange tusinde afgørelser om blandt andet samvær, bopæl, forældremyndighed, børnebidrag, separation og skilsmisse, ægtefællebidrag og værgemål.

Det er afgørelser om nogle af borgernes mest følsomme forhold, hvor både borgere, deres rådgivere, andre fagpersoner og myndigheder har behov for at kunne forstå praksis og vejlede relevant.

Alligevel offentliggør Familieretshuset ikke sin administrative praksis på en måde, der gør det muligt systematisk at se, hvordan reglerne bliver anvendt. Der findes hverken en offentlig praksisdatabase, principafgørelser eller faglige nyhedsbreve, der giver indblik i de skøn og vurderinger, som ligger til grund for afgørelserne.

Familieretshusets administrative praksis bør være offentligt tilgængelig. Borgerne skal kunne vide, hvad de kan forvente, og der skal være gennemsigtighed om, hvorvidt sammenlignelige sager behandles efter en ensartet og fagligt forsvarlig standard.